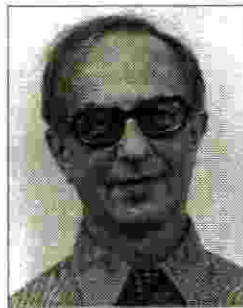

פריאר שלהבת ז"ל

נולד ב-1920 בגרמניה, עלה לארץ ב-1940
התגייס לצבא הבריטי ב-1941, הצטרף ל"חבורה" ב-1945
כינוי: אורי
נפטר ב-27.11.1994 ברחובות
רשמה - אחותו מעיין

ה ע ס נ ה ר י ס ' 0

1951 - מתפטר שלהבת מהתפקיד בגלל חילוקי דעות עם ראובן שילוח. שרת, שר החוץ מסרב לקבל את ההתפטרות אבל שלהבת עומד על דעתו ועוזב. הוא חוזר ללימודים באוניברסיטה ומתפרנס מכתבת כתבות כפרשן לענייני המזרח התיכון ב-Jerusalem Post.

1953 - בן-גוריון ראש הממשלה ושר הבטחון מציע לשלהבת לנהל את אגף המחקר והתיכון של משרד הבטחון שאחר כך הופך להיות רפא"ל.

1956 - הוא נקרא על ידי שמעון פרס לפאריס ותפקידו הוגדר: יועץ מדעי בשגרירות ישראל בפאריס. תוכן התפקיד: לפתח קשרי קירבה בין צרפת לישראל בתחום המדעי והטכני. בזמן זה ניהול וחתם על מרבית ההסכמים עם הוועדה הצרפתית לאנרגיה אטומית שסייעה בהקמת הקריה למחקר גרעיני בדימונה.

1959 - הוא פורש מן התפקיד.

1960 - חוזר ללימודים במכון וייצמן ומסיים את התואר השני במקצועות המתמטיקה והפיזיקה.

באותה תקופה מקים ומנהל את המעבדה הישראלית הראשונה למוסיקה אלקטרונית. עם סיום לימודיו לתואר שני והוא מבקש להמשיך לימודים לדוקטורט הוא מתבקש על ידי ע. דה שליט לשמש סגן מנכ"ל מכון וייצמן.

1969 - עם מותו של ע. דה-שליט נבחר לשמש יו"ר הקבוצה הישראלית של Pugwash ומכהן בתפקיד זה כמעט עד סוף ימיו.

1970 - הוא מתבקש לכהן כמנהל המרכז למחקר גרעיני בנחל שורק, וכעבור חצי שנה נתבקש על ידי ראש הממשלה הגב' מאיר, לנהל את הוועדה לאנרגיה אטומית.

1976 - הוא חוזר למכון וייצמן למילוי תפקידים שונים מטעם המכון.

1982 - מתבקש שוב לחזור ולנהל את מ"ג שורק.

1983-1991 - במקביל לתפקידים במכון וייצמן הוא ממלא תפקידים ממלכתיים שונים:

יו"ר הוועדה לקידום החינוך המדעי לנוער.
יו"ר הוועדה האקדמית של האקדמיה למוסיקה בירושלים.
יועץ לראשי ממשלה לעניינים אטומיים גרעיניים.
יו"ר הקבוצה הישראלית של Pugwash וחבר המועצה העולמית.

שלהבת פריאר נולד ב-1920 בגרמניה לאב הרב ד"ר משה פריאר רב קהילה בברלין ולאם רוזה פריאר, מייסדת עליית הנוער.

ב-1937 גורש מבית הספר התיכון הנוצרי ל"מנזר האפור" בברלין בגלל חיבוריו בעלי התוכן נוגדי המשטר. הוא נסע לאנגליה ועלה ארצה ב-1940 באונייה האזרחית האחרונה שמגיעה מאנגליה לחיפה. מתחיל לימודי מתמטיקה באוניברסיטה העברית ומתגייס לצבא הבריטי ב-1941 ליחידת ה-462 RASC ושירת בה עד שחרורו ב-1946.

שלהבת מבקש להצטרף ל"חבורה". ידיעתו שפות אנגלית ואיטלקית על בורייך עוזרת לו להתקבל, אם כי בתחילה היה חשוד עליהם כי היה זר להם בהיותו "עולה חדש" ובעל חזות היצרנית לא יהודית. על כן העמידו אותו במבחנים שונים בטרם החליטו סופית לקבלו.

תפקידו של שלהבת היה אחראי לאספקת צרכי ההפלגות והצטיידות הספינות (דלק, מזון, מתקנים, מכוניות משא). הכין את התיעוד הדרוש לשירות הפליטים בדרכן לאוניות, והנהיג את השיירות לבסיסי האספקה.

שימש מפקד כל שיירות הפליטים למקומות ההפלגה בדמות קצין בריטי, בצורה זו העביר שמונה ספינות עולים אשר הפליגו לארץ. בהפלגה התשיעית ב-La spezia 1946 נתפשו העולים והוא נכלא יחד עם ישראל ליברטובסקי בראש שיירה של 35 מכוניות משא צבאיות נושאות מעל 1000 פליטים. כאסיר הספיק עוד לדאוג להיעלמות המכוניות מבלי שיירשמו מספריהן ושמות נהגיהן.

אחרי שחרורו שב ארצה בסוף 1946 וחוזר ללימודים באוניברסיטה ומקים בית ספר ערב למבוגרים לפרנסתו. מספר חודשים אחר כך הוא נקרא על ידי ה"הגנה" להקים רשת ריגול בתוך הצבא הבריטי.

עם פרוץ מלחמת השחרור נתמנה מפקד יחידת "ירוחם" בירושלים, יחידת מודיעין שסיפקה ידע על הקונסוליות הזרות בירושלים.

1949 - "ירוחם" מתפרקת ושלהבת עובר לתפקידי מודיעין במספר מקומות בחוץ לארץ, במסגרת המחלקה המדינית של משרד החוץ.